

Другата опасностъ отъ тѣзи система сѣ семейнитѣ вѣржди. Когато чловѣкъ остави своята личнотъ за личностъта на семейството, той приема и всичкитѣ ѹ страсти, ожесточения и заслѣпления. Една обида се счита за обида нанесена на цѣлото семейство. Отмъщението носи отмъщение, и по тоя начинъ се направя единъ синджиръ отъ насилия, които нѣматъ край, защото никой не иска да остане послѣденъ. Отъ тука онѣзи вражди мѣжду плѣмената, тѣй чести у първобитнитѣ народи, тѣй чести въ срѣднитѣ вѣкове, и които още сѣществуватъ у нѣкои южни народи. Семейний духъ, докаранъ до фанатизмъ, унищожавя отечестолюбиего и чловѣколюбиего. Това ние никога не трѣбва да забравяме, когато ни се случи да въздишаеме за распрѣснуванието на семействата въ новитѣ времена. Чловѣчеството е спечелило онова което плѣмения духъ е изгубилъ.

Съ това не искамъ да кажѣ че ослабването на роднинскитѣ вѣрски не е едно доста голѣмо зло. Това зло трѣбва да е направило голѣмъ напрѣдъкъ вслѣдствие бескрайното раздробяване на земята, което е направило невъзможно задружний животъ на голѣми семейства подъ единъ и сѣщъ покровъ. Но нищо не трѣбва да се прѣувеличава. Равното распрѣдѣление на семействата е едно толкова справедливо начало, толкова съобразно съ истинската семейна идея, щото ние трѣбва да се примиримъ съ нѣкои неудобства, когато виждаме да се осѣществява напрѣдъкътъ на истинскитѣ начала. Явното стрѣмление на новото образование е да оставя да дѣйствува личната воля, и да повѣрѣва на